

ÉLETJEL

AZ ALBERTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IV. évfolyam 4. szám

2012. Advent

Várva vártam az Urat...

Várva vártam az Urat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat.

Kiemelt a pusztulás verméből, a sárból és iszapból. Sziklára állította lábamat, biztossá tette lépteimet. Új éneket adott a számba, Isteniünknek dicséretét.

(Zsolt 40,2-4)

Az Advent jelentése eljövétel. Hozzá kapcsolódik a várakozás fogalma - keresztény emberként pedig ennél több üzenetet is hordoz számunkra az ünnep előtti készülődés ideje. Nem csak külső világunkat szeretnénk fénybe és díszbe öltöztetni, de azzal a reménnyel lépünk az új egyházi évbe, hogy ez a világosság, melynek Jézus megszületése a kezdete, a szíveinkig hatol, és átjárja a közösségeket is, ahová tartozhatunk. Nem csak valamire, hanem Valakire - az emberre lett Jézusra várunk. Őt ünnepeljük, és nem akarunk nélküle ünnepelni.

Advent idejében, Karácsony közeledtével, egy újabb évünk utolsó hónapjaiban, egyre inkább hangsúlyossá lesz sokunk számára a kérdés: vajon mit hoz ez az időszak? Lesz-e valóban világot rengető változás? Vagy minden marad a régiben - s, ha igen, így kell-e ennek lennie? Hoz-e meghitt családi együttlétet az ünnep? Mihez kezdünk majd a hiányainkkal, fájdalmainkkal - a globális és a személyes szinteken. A várakozásokkal egyidejűleg pedig megjelennek az elvárások is.

Várás és elvárás: a Bibliában is megtaláljuk ezt a kettősséget. A próféták egymás után szóltak a világ Üdvözítőjének eljövételéről, aki megújulást hoz az emberiségnek. Az ígéretek nyomán elkezdődött a várás és ezzel párhuzamosan megjelentek az elvárás is. Isten ígéretei mellé oda került számtalan emberi elképzelés. Emberek egy csoportja, Jézus földi életének idején arra várt, hogy Isten nagyon konkrétan és határozottan belép a világtörténelembe, olyan módon, hogy felépíti itt országát, helyreállítva az isteni rendet és mindezt a társadalmi igazságtalanságok helyzetével kezdti. A hatalom és a büntetés erőszakos eszközeit felhasználva.

De egyre bensőségesebbé, mélyebbé lettek

azok a váradalmak is, melyek egy olyan, Istentől érkező Messiásra irányultak, aki nem a külső világ rendjének újrendezésével kezdi szolgálatát, hanem az egyének, az emberi lelkek szintjén.

A várakozás a Szentlélektől indult el, az elvárás viszont a vergődő emberi lélektől. Így van ez ma is.

Jézus tanítványai sem voltak mentesek az akkori általános elvárásoktól. „Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izraelt” - szólal meg az emmausi tanítványok csalódott sóhajában (Lukács 24,21). Példa értékű Saul, a későbbi Pál apostol Krisztusra találása is. Ő is a dicsőséges Messiást várta, és nem tudta megbocsátani, hogy a keresztre szögeezett Jézust némelyek Messiásuknak vallották. Mint zsidóból lett keresztyénnek gyötrelmes belső harcot kellett megvívnia önmaga addigi elvárásaival szemben - és ami ennél is fontosabb: a Szentlélek Isten segítségét kellett elnyernie - ahhoz, hogy leboruljon és megadja magát Jézus szeretetének, és kövesse, szolgálja Őt.

Az Ószövetség és az Újszövetség átfogó figyelmeztetése: ügyeljünk az elvárásainkra. Minket is kísért az, hogy emberi elvárásainkkal elhomályosítjuk Istennek érvényes ígéreteit és amikor csalódunk téves-hamis elvárásainkban, akkor abba hagyjuk magát a várást is, meggyengül a hitünk, elhalványul bennünk a remény. Ha megsejtettünk valamit abból, hogy Jézus nem úgy cselekszik

az életünkben, ha nem úgy jön, ahogyan eddig gondoltuk és vártuk, akkor elhallgat a „Jövel Uram Jézus!” imádság is.

De hát lehet várakozni elvárások nélkül? Embereknek nem, de Istennek, aki Jézus Krisztus Atyja, minden lehetséges. Áldottá tudja tenni Adventünket, valóságos ünneppé Karácsonyunkat, és életünk minden napját. Ő maga készít fel arra, amit velünk tervez, ahogyan Péter apostol írja (1Pt 5,10) „A minden kegyelem Istene, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére...maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani és megalapozni.” Számíthatunk gondviselő szeretetére! Istenem, vigyázz a szívünkre, hogy amikor megérkezik a „Várva várt”, jobban örüljünk a találkozásnak, mint az ajándékoknak. Velünk van abban, hogy elrendezzük mindazt, ami rendezetlen. Időt, lehetőséget kapunk Tőle, hogy Rátaláljunk, sőt Ő maga lép felénk, és keres meg minket. Érkezik. Nehéz a lecke, de nincs más út: le kell választanunk a vágyak-szenvedések szülte elvárásokat az Isten igaz ígéreteibe fogódzkodó, csöndes várakozásról - hogy készen álljunk annak az elfogadására, amit nekünk szánt! Megváltást, bűnbocsánatot, békességet - közösséget, örömet és ünnepet!

Nem vágyainkkal, elképzeléseinkkel akar találkozni, hanem velünk személyesen, hogy átvehessük ajándékait! Ezért lett emberré Jézusban, ezért jött, ezért jön! Ő maga akar minket megajándékozni. Az Úr közel!

Amen.

**Túri Krisztina
lelkész**

Köszönet

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban! Szívvel köszönöm a sok szerető megemlékezést kedves férjem sírjánál, amit virágokkal és mécsesekkel kifejeztek most és más alkalmakon is. Igen jól esik átélnem, hogy szeretettel emlékeznek rá és hiszem, szolgálata, amit gyülekezetünkben végzett Isten áldását jelentette életükre, hitben járásukra. Kérem, hogy legyenek örömmel továbbra is az ősi alberti gyülekezetünknek élő tagjai. Találkozunk templomunkban, alkalmainkon, mint Krisztus családjának tagjai. Szeretettel gondolok a régi találkozásokra és lélekben köszöntök mindenkit.

Roszik Mihály utolsó prédikációja 2006. 07. 02-án hangzott el templomunkban az istentiszteleten. „Drága dolog, hogy van egy templom, van egy gyülekezet, hogy hangzik az élő ige, csodálatos, hogy ebből az igéből kicsendül a szeretet hangja: Én hozzám jöjjetek.”

Roszik Mihályné

Hálát adtunk óvodánk 20 éves fennállásáért

Már év eleje óta készültünk a számunkra oly fontos alkalomra. Mindenki igyekezett valamilyen ötlettel, gondolattal tökéletesíteni az ünnepi nap programját. Csodálatos dolog volt érezni, hogy mindnyájunk számára mennyire fontos, hogy minden jól sikerüljön, és méltóképpen emlékezzünk az eltelt 20 esztendőre.

2012. szeptember 23-án ünnepi hálaadó istentiszteletre hívtuk vendégeinket, jelen-

legi és volt óvodásainkat. Az istentisztelet elején Túrri Krisztina lelkész nő köszöntötte a gyülekezetet, majd felolvasta dr. Fabiny Tamás Püspök Úr és Kákay István Országos Irodaigazgató Úr köszöntő levelét. Az igehirdetés szolgálatára Krámer György Esperes Urat kértük fel, aki örömmel vállalta, hogy közöttünk szolgál, hiszen gyermekei révén négy évig szoros kapcsolatban állt intézményünkkel. Kedves meglepetésként bábbal készült az óvodásoknak és így hirdette Isten ígését, a 23. Zsoltár 1. verse, valamint a meghívónkon szereplő 68. Zsoltár 20. verse alapján. Az ünnepi alkalmon közöttünk szolgáltak volt óvodásaink. Hepp Ildikó énekével, Bánszki Norbert szavalatával, Délkúti Ágnes orgonajátékával ajándékozta meg az ünneplő gyülekezetet.

A templomi együttlét után az óvodában folytatódott az ünnepség. A gyermekek énekkel, verssel és a Jó Pásztor történetének dramatizálásával köszöntötték a vendégeket. Ez után Roszík Mihályné Melitta néni az indulásra visszaemlékezve elmondta, hogy az óvoda visszaigénylése nagy örömet, de egyben nagy felelősséget is jelentetett Roszík Mihály Tisztelendő Úrnak és az akkori gyülekezetnek. Mégis nagyon fontosnak

tartották, hogy a gyermekek találkozzanak Isten szeretetével, embert formáló hitben járjanak és a gyermekeken keresztül a családok életében missziói munkát, végezzen az óvodai keresztyén nevelőmunka.

Murár Zsuzsanna, aki szintén óvodásunk volt, fuvolajátékával színesítette a köszöntéseket.

Iker Ferenc, mint Édesapa, Farkas László Felügyelő Úr, mint a gyülekezet egyik vezetője, és mint Nagyapa is köszöntötte az egybegyűlteket. Mindketten kiemelték a keresztyén értékrend közvetítésének, valamint a szülői példamutatás fontosságát. Köszönetet mondtak az óvoda dolgozóinak, a nyugodt, biztonságos körülmények megteremtéséért, a felelősségteljes munkavégzésért és megköszönték a szülőknek, hogy az evangélikus óvodára bízzák gyermekeik nevelését.

Túrri Krisztina Lelkésznő záró gondolatában egyik kedves könyvből idézett, melynek címe "Már az óvodában megtanultam mindent, amit tudni érdemes".

A köszöntők után a megterített asztalhoz hívtuk vendégeinket. Az elkészített finom falatokért köszönet a Káldy Zoltán Szeretet-

otthon dolgozóinak, a sok-sok süteményért pedig a kedves szülőknek.

Gyermekeinek is sokféle programmal kedveskedtünk. Mesemondó szórakoztatta őket, ugráló vár várta őket az udvaron, az épületben különböző kézműves foglalkozások közül választhattak. Vendégeink a zsibongóban megtekinthették az óvoda eltelt 20 évét bemutató kiállításunkat.

A nap zárásaként munkatársaimmal kilátogattunk Roszík Mihály Tisztelendő Úr sírjához, ahol elhelyeztük az emlékezés virágcsokrát és hálátelt szívvel gondoltunk az indulásra és az együtt töltött időre.

Isten iránti hálával köszönöm mindenkinek a támogatást, a segítséget, a szeretetet, mellyel óvodánk működését biztosítják és Legyen Áldott az Úr, mert napról, napra gondot visel rólunk.

Mag Pálné

Nagycsoportosok kirándulása

A nagycsoportosokkal 2012. október 10-én kirándulni voltunk Budapesten autóbusszal. Először a Közlekedési Múzeumba mentünk, ahol azonnal egy nagy terepasztal tárult elénk, mely fővárosunk útjainak részlete volt látható, közlekedő villamos és vonat makettekkel. A gyerekek tágra nyílt szemmel nézték, nagyon tetszett nekik.

Beszállhattak régi személyvonat kocsijába, ahol megtapasztalhatták, hogy az emberek nem olyan kényelmesen utazhattak, mint ma. Benézhetek régi hálókocsiba, étkezőkocsiba, utazókocsiba, és azt is láthatták, hogy a módosabb emberek akkor is sokkal jobb körülmények között utaztak. Tovább haladva sok régi kerékpárt, motort, autót, hintókat, szekereket láthattunk, az utóbbiak közül egyre fel is lehetett ülni. Egy kézi kocsiba is beülhettek és a felnőttek húzták őket.

Első úrhajósunk Farkas Bertalan úrkabinját is megnézhattuk. A gyerekek nagyon elcsodálóztak a látottakon.

Ezután a Margit-szigetre mentünk, amit először kis vonattal körbejártunk, majd sétálva elmentünk a zenélő szökőkúthoz.

Nagyon tetszett a gyerekeknek, alig akartak eljönni onnan. A játszótéren jót játszottak és visszafelé megnéztük egy kolostor romjait meg a vadasparkot. Miután úgy gondoltuk mindenki alaposan elfáradt, sok élménnyel gazdagodva hazaindultunk.

Az egyik kisfiú még a szigeten azt mondta nekem: „Tudod óvónéni, kár, hogy csak kétszer megyünk a nagycsoportban kirándulni.” Ezzel fejezte ki legjobban, mennyire jól érezte magát ezen a napon. A gyerekek napokig beszéltek még az élményeiről és alig várják a tavaszi kirándulást.

Pásztor Tiborné

X. Tessedik Kórusfesztivál

2012. október 13-án rendezték meg a 10. Tessedik Kórusfesztivált az Alberti evangélikus templomban. A találkozón a város szinte minden énekkara részt vett. A vendégünk a Baptista Központi énekkar volt, Oláh Gábor karnagy vezetésével.

Új hagyomány született városunkban 2003 őszén, öt énekkar részvételével. Ekkor rendezték meg először az első Tessedik Kórusfesztivált, melynek vendége a méltán világhírű finn Candomino énekkar volt.

Az első fesztivál óta több új énekkar alakult városunkban, s egyre bővült az éneklők, és énekedvelők köre is. Lassan a kulturális élet meghatározó eseményévé nőtte ki magát ez a rendezvény. Idén már nyolc helyi énekkar vett részt az alkalmon, s szintén kiváló vendégénekkar a Baptista Központi énekkar.

Könnyű és komoly zenei művek, gospel és korálfeldolgozás, népzenei átirat és klaszikus misetételek tették színessé az egész estés koncert, amely idén is teltházas nagy sikert aratott. A hangverseny koronája a vendégek kifinomult és profi előadása volt.

Végül együtt énekelte a több száz kórustag: „Glória szálljon a mennybe fel!”

Hepp Éva

VIII. Országos koráléneklési verseny

2012. október 13-án, szombaton immár 8. alkalommal rendezték meg az Alberti Evangélikus Általános Iskolában az evangélikus diákok koráléneklési versenyét, amelyen az idei tanévben 42 tanuló vett részt az ország kilenc intézményéből, gyülekezetéből.

A versenyzők a Túri Krisztina lelkész nő által tartott áhítat és megnyitó után adták elő a húzott, kötelező éneküket, majd a szabadon választott korált. A gyönyörűen csengő énekek hangok megtöltötték az iskola auláját.

A neves tagokból álló zsűri (Wulfné dr. Kinczler Zsuzsanna, Evangélikus Hittudományi Egyetem tanár; Csorba István, nyugalmazott karnagy; Kapi Judit, énektanár) a résztvevőket megdicsérve a következő tanulókat jutalmazta:

Eredmények:

Első kategória (3.-4. évfolyamos korosztály)

I. Perger Ilma Luca (tanára: Kapiné Detki Edit) Liszt Ferenc Általános Iskola, Budapest, Pestújhely Evang. Gyül.

II. Főgel Barnabás (tanára: Erdélyi Boróka) Irsai Evangélikus Gyülekezet Albertirsa

III. Nagy Luca Réka (tanára: Domjáné Szólik Anikó) Székács J. Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza

Második kategória (5.-8. évfolyamos korosztály)

I. Ábrahám Rella (tanára: Megyikné Bagi Erika) Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola és Óvoda Szarvas

II. Erdélyi Balázs (tanára: Erdélyi Boróka) Irsai Evangélikus Gyülekezet, Albertirsa

III. Fabó Csenge (tanára: Megyikné Bagi Erika) Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola és Óvoda Szarvas.

Németh Márton (tanára: Gáspárdy Tiborné) Berzsényi Dániel Evangélikus Gimnázium (Líceum) Kollégium Sopron.

Harmadik kategória (9.-12. évfolyamos korosztály)

I. Iker Julianna (tanára: Ikerné Roszík Márta) Kossuth Lajos Gimnázium, Alberti Evangélikus Gyülekezet.

Verasztó Márk (tanára: Gáspárdy Tiborné) Berzsényi Dániel Evangélikus Gimnázium (Líceum) Kollégium Sopron.

II. Nyeste Zsuzsa (tanára: Belinszky Etelka) Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium.

III. Madarász Dóra (tanára: Domjáné Szólik Anikó) Székács J. Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium, Orosháza

Köszönjük a versenyzők és felkészítő tanáraik munkáját.

Hepp Éva
versenyszervező

Mányi Sándorné
igazgató

Az Áldott Gyermekkor Alapítvány közhasznúsági jelentése

(Bír. Vég.: 13.PK.60.515/2006/5.; Adószám: 18715998-1-13)

Az alapítvány célja: az Alberti Evangélikus Általános Iskolában folyó oktatási, nevelési tevékenység segítése, az iskola diákjainak szervezett szabadidős és kulturális tevékenységek és hagyományörző rendezvények támogatása, valamint a tehetséges gyermekek versenyeken történő indulásához történő segítség adása.

2011-ben az alapítvány 416.848 Ft bevételt ért el, mely felajánlásokból, a szülők-nevelők báljának bevételéből, valamint a magánszemélyek 1%-os jövedelemadójából származott. Ebből az összegből 200.070 Ft felhasználásra került az iskola nyári táborozóinak útiköltésére. A maradék összeget a későbbiekben – további gyűjtés után – az iskola udvarának rendezésére, a játszótér bővítésére kívánjuk majd felhasználni. E nemes cél érdekében szeretettel várjuk felajánlásait a 11742159-20028895 OTP bankszámlaszámra, valamint személyi jövedelemadójuk 1%-át a 18715998-1-13 adószámra.

A közhasznú minősítést 2007-ben megkapott alapítványok ezúton is köszönetet mondanak mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak az alapítványok működéséhez.

Köszönjük Bárány Adriennek és Kiss Erikának az alapítvány pénzügyeivel kapcsolatban végzett önzetlen, segítő munkáját.

Köszönettel: **Mányi Sándorné elnök**

70 éves a Szeretetotthonunk

2012. október 12-én ünnepeltük a Szeretetotthon fennállásának 70. évfordulóját, melyen szép számban megjelentünk, és nagy örömmre szolgált, hogy a lakók hozzátartozói közül is sokan eljöttek.

Néhány mondat a megnyitóról:

„...A szeretetszolgálati munka, az idősek gondozása 1942-ben kezdődött meg. 1950-ben került a gyülekezet gondozásába, ekkor 5-en laktak itt és 1 gondozónő volt.

Ma 63 idóst látunk el 35-en; a legrégebbi dolgozónk 30 éve van nálunk.

Kezdetekben nagyon szerény körülmények között folyt a gondozói munka. Az állam 40 évig nem támogatta a Szeretetotthon működését. Fennmaradását, fejlődését főként az alberti és más evangélikus gyülekezetnek, külföldi támogatóknak, lakóknak, dolgozóknak és nem utolsósorban Roszik Mihály tisztelendő úrnak és Melitta néninek köszönheti. A mostani szép, rendezett állapotot a 2002-ben lezajlott építkezések során érte el a szeretetotthon.

Idézni szeretnék Dr. Böröcz Enikő (ev. lelkész, egyháztörténész) leveléből, aki az

egyik lakónk hozzátartója. „Hálaadás Isten és mindazok felé, akik az elmúlt hetven évben a Jézus Krisztus által képviselt és Övéinek is megparancsolt szeretetet megértették. Ezt követően Maguk is ennek szolgálatába szegődve szeretetotthont alapítottak, tartottak fen, külső és belső fejlesztésben gondolkodva azt mindmáig megőrizték. Pusztán önerőből minden ilyen vállalkozás kudarcra van ítélve! Isteni erők segítségével hívásával viszont a csodák világának naponkénti megtapasztalását jelenti.”

A megemlékezést a néhány bevezető mondat után Túri Krisztina lelkésznő nyitotta meg áhítattal.

Ezt követően Róka Szabolcs mesemondó hozott közénk egy kis jókedvet, nevetést történeteivel, melyhez a nézők közül választott szereplőket. Érdekesség, hogy nem csak ő nyújtott nekünk élményt, hanem mi is szereztünk neki egy különleges napot, mert idősek otthonában még nem szerepelt soha, inkább családi napokra szokták őt meghívni.

A mese után Kerepeszki Norbert által

biztosított zenés műsor következett. Több órán keresztül táncoltunk, énekelünk lakóinkkal és a végén jól elfáradtunk.

Vendégeinknek, lakóinknak és munkatársainknak hidegtálakkal és házi süteményekkel jártunk a kedvében. A lakók poharába, erre a különleges alkalomra jutott egy kis bor is.

Ezúton köszönöm mindenkinek, aki segítette vagy segíti a Szeretetotthonban folyó munkát jó szóval, tettel vagy imádsággal.

Isten áldását kérem lakóinkra, hozzátartozóikra és nem utolsósorban munkatársainkra és családjaikra.

Tamás Katalin
intézményvezető

Az intézményvezető beszélgetése Tóth Edittel

A Szeretetotthonnak több ponton is évek óta kapcsolata van Tóth Edittel, Albertirsa egyik gyógyszerészével. Egyebek között tagja az Igazgatótanácsnak, a Lakók Érdekvédelmi Fórumának és létrehozott egy alapítványt az intézménynek. Belsőleges, jó viszonyt ápolunk. Úgy gondoltuk a lelkésznővel, hogy megismertetjük a gyülekezettel azt a személyt, aki mindig szívesen jön hozzánk és mi mindig szeretettel fogadjuk.

– *Köszönöm, hogy lehetőséget adott arra, hogy beszélgethessünk Rólad és a Káldy Zoltán Evangélikus Szeretetotthonhoz fűződő kapcsolatodról. Mióta élsz Albertirsán, és miért költöztél éppen erre a településre?*

– 33 éve vagyok gyógyszerész. A kilencvenes évek elején szerettem volna egy saját patikát nyitni. Abban az időben Albertirsán kaptam erre engedélyt, illetve volt itt néhány barátom, így 1993-ban nyitottam meg az Irsa Patikát a Somogyi Béla utca 36. szám alatt.

– *Miért lett kapcsolatod a Szeretetotthonnal?*

– Kislányomat egyedül neveltem. Édesanyám sokat segített ebben, vigyázott rá, míg én dolgoztam. Szoros, meleg nagymama-unoka kapcsolat alakult ki közöttük.

Nagyon szerettem és tiszteltem őt. Édesapám halála után édesanyám pszichiátriai betegsége felerősödött. Sokat szorongott, pánikolt, rettegésben élt. Többször kellett kórházban kezelni őt. A helyzet kétségbeejtővé vált. Ő Cegléden élt, illetve én sokat dolgoztam. Az akkori kezelő orvosa javasolta, próbáljunk meg állandó felügyeletet biztosítani a számára. Szerettem volna, hogy a közelemben legyen biztonságban, és így esett a választás erre a Szeretetotthonra. Hat évet élt itt.

– *Mit jelent számodra a Szeretetotthon?*

– Az élet utolsó szakaszában az idősek kiszolgáltatottabbak, mint a gyerekek. Magányosan leélni az időskort sokkal rosszabb. Itt szeretetet, biztonságot, törődést kapnak. Édesanyám barátnőkre is talált itt, míg Cegléden elszigetelten élt.

– *Sokat segíted az itt lakó időseket adományokkal, többek között csokit, gyümölcsöt, díszítéseket szoktál hozni.*

– Igen nagyon sok mindent kaptam tőletek, hogy édesanyámmal ilyen jók voltatok. Örökké hálás leszek, hogy ilyen szépek voltak az utolsó évei. 10 évvel élte túl édesapámat biztonságban. Azt gondolom, nem így történt volna, ha nem nálatok él,

biztonságban. jól érezte magát. Sok nagyon nehéz életű ember él ott és jár nekik egy kis apróság, meglepetés, aminek tudnak örülni. Őszinte elismerésem azoknak, akik ezt a nehéz munkát végzik. Nagy lelkierővel és maximális emberséggel dolgoztok. Elmentel előtt a legkiszolgáltatottabb az ember és ti ebben segítetek. Aki ezt nem látja, el sem tudja képzelni, hogy milyen nehéz a munkátok. Nekem megvolt a lehetőségem, hogy kihozzam időnként édesanyámat, de sokaknak ez nem adatik meg.

– *Tagja vagy az Igazgatótanácsnak és az Érdekvédelmi Fórumnak. Mit jelent ez számodra?*

– Megtiszteltetés, hogy így megbíztok bennem, és hagyjátok, hogy belelássak az intézmény működésébe.

– *Nyugodtan mondhatom, hogy nekünk megtiszteltetés. Mit osztanál még meg szívesen a gyülekezettel?*

– Van egy lányom, aki szintén gyógyszerész és remélem, hogy hasonlóan fog gondolkodni, mint én.

– *Köszönöm szépen az interjú lehetőségét és, hogy része vagy a Szeretetotthon életének.*

Tamás Katalin
intézményvezető

Szüreti bál a Nappali Klubban

Szeptember közepén szüreti multságot rendeztünk a Nappali Klubban. A kellemes őszi napsütésben egész délelőtt az udvaron voltunk. Kivittük az asztalokat, székeket és még az ebédet is a szabad levegőn szolgáltuk fel. Mi dolgozók főztünk erre az alkalomra. Az ebéd csülökpörkölt volt, amit saját készítésű savanyúsággal tálaltunk. Akinek volt otthon szőlője, hozott az asztalokra csipegetni valót. A zenész a teraszon húzta a talpalávalót. A nótázós délelőtt igazi táncos mulatsággá alakult. Ezen a napon köszöntöttük azokat a klubtagokat, akik szeptemberbe ünneplik születés és névnapjukat. Őket az intézményvezető és a lelkész is köszöntötte. Az áhítatra is kint az udvaron került sor.

Igazán jól éreztük magunkat. Az idő ragyogó volt, az ebéd finom, a klubba járók jól kitáncolták magukat. Köszönet mindenkinek, aki részt vett ennek az eseménynek a sikeres lebonyolításában.

A Nappali klub dolgozó

Demencia típusok

A demencia a szellemi képesség olyan mértékű hanyatlása, amely a beteg hétköznapi életét befolyásolja. Ebbe a tág értelmű fogalomba beletartozik a memória romlása, az értelmi képességek, a társas kapcsolatok és az érzelmi reakciók hanyatlása.

Alzheimer-kór a leggyakoribb oka a demenciának, az összes megbetegedés 70%-ért felel. A kezdeti szakaszban a tünetek enyhék lehetnek, mint például feledékenység, háttározatlan viselkedés, hétköznapi feladatok lassabb elvégzése, egy beszélgetés témájának elfelejtése. A kór előrehaladtával a változások súlyosbodnak, míg végül a betegség utolsó fázisában szükségessé válhat az állandó gondozás.

Parkinson-kór a központi idegrendszer visszafordíthatatlan betegsége, amelyet remegés, merev ízületek és végtagok, beszédhiba és a mozgások elindításának nehézsége jellemez. A betegség késői szakaszában demencia alakul ki. A gyógyszeres kezelés javíthatja a fizikális tüneteket, de egyúttal súlyosbíthatja a demenciát.

Éreredetű demencia a második leggyakoribb oka a demenciának. Az agyi vérkeringés zavara miatt lép fel. Jelenleg még nincs olyan kezelési mód, amellyel visszafordíthatóak lennének az éreredetű demencia hatásai, habár a magas vérnyomás, ami egy ismert rizikótényező, kezelhető gyógyszeresen.

Homloklebeny, vagy homlok-halántéklebeny demenciák az Alzheimer-kórhoz hasonlóan visszafordíthatatlanul károsítja az évek során az egyén készségeit. Mint az a betegség nevéből is következik, ezek az elváltozások főleg az agy homlok, és

halántéklebenyét érintik. A betegség általában 40-65 éves kor között jelentkezik. A homloklebeny demencia okát még nem ismerik, de az esetek kisebb részében családi halmozódást mutatnak.

ALKOHOLFOGYASZTÁS

A túlzott alkoholfogyasztás visszafordíthatatlan agykárosodást okoz. Az agy legérzékenyebb részei felelnek az emlékezésért, az összetett gondolkodást igénylő feladatokért, az egyensúlyért, ezeket, a területeket károsítja leginkább az alkohol. Az alkohol elhagyása valamelyest javíthatja a beteg állapotát. A B1 vitaminnak fontos szerepe van az alkohol mérgező hatásainak mérséklésében, ezért fontos táplálék kiegészítő lehet, azok számára, akik sok alkoholt fogyasztanak.

Kihez fordulhatunk segítségért

A demenciában szenvedő betegek gondozása, gyakran bizonyul nehéznek, fárasztónak. Az alábbi javaslatok segíthetnek a gondozóknak, rokonoknak és barátoknak a feladattal való megbirkózásban.

- Ha tanácsra, információra vagy érzelmi támaszra van szüksége lépjen kapcsolatba a Feledékeny Emberek Hozzá tartozóinak Társaságával.

- Érdeklődjön valamelyik gondozói hálózatnál, hogy milyen házi segítségnyújtási, étkeztetési, napközbeni ellátás érhető el lakóhelyén.

- Kérjen meg rokonokat, barátokat, szomszédokat, hogy segítsenek a beteg ellátásában. Önnek is segítenie kell azonban nekik a betegség természetének és kezelésének megértésében.

Horváth Edit

„A rád bízott drága kincset
őrizd meg a bennünk lakozó
Szentlélek által.”

Bemutatkozásom címének a confirmációs emléklapomon álló ígét választottam. A Timóteushoz írt második levél verse mindig elkísért, bárhová vezetett is az utam. Most is, amikor az alberty gyülekezetbe kerültem, igyekszem ezt a Pál apostol tollából származó tanácsot megfogadni, iránymutatóként mindig szem előtt tartani.

A nevem Pápai Attila, Orosházán születtem 1987-ben. Szüleim Orosháza mellett élnek, Kardoskúton. Testvérem, Erika, ápolás és betegellátás szakon a Szegedi Egyetem hallgatója.

Iskolai tanulmányaimat az Orosházi Evangélikus Általános Iskola és Gimnáziumban végeztem. 2005-ben érettségiztem, majd egy rövid szegedi kitérő után kezdtem el a teológiát Budapesten. A 2010/11-es tanévet a Lutheránus Világszövetség ösztöndíjasaként Erlangenben töltöttem, az utána következő évet pedig a bázeli Theologisches Alumnium Alapítványának köszönhetően Svájcban. Mindkét év rendkívül sokat gyarapított megszerzett ismeretek terén és lelkiekben is. Érdeklődésem az Ószövetség és a gyakorlati teológia között lavírozik.

Az út motívuma néhány éve hangsúlyosan jelen van az életemben. Arra kérem most itt e sorokban is a gyülekezet tagjait, hogy szegődjenek mellém társnak az utam alberty szakaszán és imádkozzanak velem együtt, hogy Isten áldásával, neki tetsző módon tudjam végezni szolgálatomat a gyülekezet épülésére, történjen az kicsik vagy nagyok, fiatalok vagy idősek között.

Pápai Attila

Az egyházfenntartói járulékról

Kedves testvérem!

Az egyházközség teljes jogú, választó tagja az a felnőtt, konfirmált személy, aki evangélikusnak vallja magát, kifejezi egyháztagság iránti szándékát és évente legalább egyszer anyagilag is támogatja helyi gyülekezetét egyházfenntartói járulékaival. Ezzel a mondattal azért kezdtem, mert most kicsit bővebben lenne szó erről az egyházfenntartói járulékról. Milyen nagy jelentősége van az egyházfenntartó járulék fizetésének?

Először is: gyülekezetünk önfenntartó, abból élünk, amit az ide tartozó hívek önszántukból felajánlanak. Ha beruházási támogatáshoz jutunk, vagy pályázaton nyerünk, az nem fordítható a működésünkre!

Másodszor: aki a mi közösségünket érzi

lelki otthonának, annak anyagi szempontból is illő hozzájárulnia a költségekhez. (Templomfűtés, világítás, felújítások, lelkész javadalma, énekkar működtetése, táboroztatás...) A mi szervezetünknek is pontosan olyan költségei vannak, mint egy családnak, sőt mivel intézmény, egyéb szabályok is vonatkoznak ránk.

Harmadszor: Az egyházadó tekintetében a tények magukért beszélnek. (A szeretet teljes, névtelen adományok, vagy természetbeni felajánlás is fontos, de nem pótolhatja az egyházfenntartói járulékot.)

Negyedszer: az ősök lelki és anyagi hagyatékának őrzése, gondozása az utódok kötelessége.

Él egy elgondolás, Magyarországon, mely szerint a Gyülekezeteket az állam támogatása tartja fenn. A valóság ezzel

szemben az, hogy egyetlen evangélikus gyülekezet sem kap állami támogatást. Valamennyi gyülekezet a közösséghez tartozó egyháztagok adományából gazdálkodik: az önkéntes egyházfenntartói járulékból, istentiszteleti perselypénzekből, és egyéb adományokból.

Ebből biztosítja lelkipásztorának fizetését, rendezi a fizetés utáni járulékokat, fizeti épületeinek rezsit és felújítási költségeit, fedezi a különböző rendezvények, programok költségeit, valamint a szükséges befizetéseket is ebből rendezi.

Tehát, ne érezze senki, hogy a pénztárcájába szeretnénk kukkantani, sokkal inkább felelősségteljes, felnőtt jogú egyháztagságra buzdítok.

Iker Ferenc
másodfelügyelő

A finnek és az egyház

Ez év augusztusában egy kisebb csoporttal az olari testvér gyülekezetünkbe látogattunk. Erről már a korábbi lapban be is számoltunk. Most egy másik gondolatsor nyomán írok, amellyel szeretném a gyülekezet figyelmét a saját dolgainkra irányítani.

Amikor Finnországban jártunk, mindenhol szembe ötlő volt a tisztaság és a jólét számos látható jele. Pedig Finnország nagyon drága és ráadásul nagyon rossz földrajzi adottságai vannak. Az ország ugyan ötször akkora, mint Magyarország, de csak fele annyian élnek benne, abból is a többség a déli részeken. A ritkán lakott északon nem ritka télen a mínusz 30-40 fok, és hetekig teljes a sötétség.

Jelentős ásványkincsekkel sem rendelkeznek és energiaellátásukat sem tudják maguk megoldani, külföldről vásárolnak. A 2. világháború után komoly kártérítést kellett fizetniük az agresszív Szovjetunió-nak, és súlyos szegénységet éltek át, nem egyszer éheztek.

Mégis, amikor a gyülekezet intézményeit most meglátogattuk, csodálkoztunk, mennyi minden van, és nem csak szép épületek, termék, hanem mennyi dolgozót is foglal-

koztatni tudnak! Milyen erős a szociális háló, és még sorolhatnám.

Megkérdeztem, hogy milyen a finnek hozzá állása az egyházhoz, a gyülekezethez? Az evangélikus egyház szinte államegyháznak számít. Nem csak hogy a finnek 95%-a evangélikus, de az egyház pl. anyakönyv vezetői feladatokat is ellát.

A finnek jó része nem tartozik az erős templomba járók közé, de a gyülekezetéhez a legtöbbször ragaszkodik. Az egyház anyagi javainak biztosítása elsősorban az egyház adóból történik. Ez megfelel a mi egyházfenntartó járulékunknak. Ez a bruttó fizetés 1,5 %-a. Ezt a finneknél a fizetésből havonta levonják és a többi adóhoz hasonlóan folyik be a központba, majd visszakerül a gyülekezetekhez.

Ha belegondolunk, ez nagyon jelentős összeg. Ugyan a fizetésre rákérdezni súlyos illetlenségnek számít, és ezt nem is tettük meg, mégis tudjuk, hogy a fennmaradáshoz legalább háromezer eurót kell keresniük. Ha ennek a másfél százalékát vesszük, akkor kijön, hogy egy átlagos finn egyházfenntartó mintegy 12 000 Ft-ot fizet.

Havonta.

És akkor elgondolkodtam, hogy is van ez

nálunk? Persze nagyon is tudom, hogy ezt nem lehet egy az egyben ránk, magyarokra vonatkoztatni, hiszen teljesen mások a kereseti viszonyok. Inkább az elvet nézzük, mert az 1% az nálunk is 1%.

Ez a kb havi 30-50 euró a finneknek sem kevés. Ennyi pénzből ők is vehetnének minden évben egy lapos tévét, vagy párszor megtankolhatnának. Ráadásul csak annyit kellene mondaniuk a munkahelyen, hogy nem akarnak az evangélikus egyházhoz tartozni, és akkor nem vonják le többet ezt a pénzt. Mégsem mondják ezt. Valahogy az az érzésem, hogy világosabb a világlátásuk, biztosabb talajon állnak. Úgy érzem, mi mindig szeretünk jól járni, kicsi pénzből nagy eredményt elérni (megjegyzem, hogy végül ez a legritkább esetben sikerül!). És lehetőleg csak olyan dolgokra pénzt kiadni, amit mi magunk fontosnak gondolunk. Sajnos azt kell mondanom, hogy sok gyülekezeti tag a gyülekezet fenntartását nem tartja fontosnak.

Ha mi csak a jövedelmünk 1%-át szánánk a gyülekezetre, már az is háromszor nagyobb összeg lenne, mint a jelenlegi egyházfenntartói járulék, pedig ez esetleg nem is lenne több mint néhány chips, kóla, vagy sör ára. Cigarettaból már két dobozzal sem lehetne ennyiből vásárolni. De még itt sem tartunk. Sokan egyáltalán nem fizetnek egyházfenntartói járulékot.

Gondolom, ha a presbitérium hirtelen megháromszorozná a díjakat, általános lenne e felzúdulás. Pedig a gyülekezet vil-lanszámláját ki kell fizetni, elvárás, hogy a temető legyen rendben, a templom legyen tiszta, és még sorolhatnám. Ezek bizony egyre több pénzbe kerülnek, miközben az albertyi gyülekezet terheit egyre kevesebb család hordozza.

Arra gondolok, hogy valójában ez a kérdés inkább hozzáállás és elkötelezettség kérdése, nem pénzkérdés.

E tekintetben nem vagyok optimista. Sajnos a magyar társadalom súlyos morális gondokkal küzd. Egyre kevesebben

tartoznak az egyházakhoz, ilyen vagy olyan indokkal kivonják magukat, nem érdeklí az embereket az Isten ígéje. Közben például a magyar társadalom önként többet áldoz kutyamenhelyekre, mint a beteg gyerekek gyógyítására (ez az alapítványoknak adható adó 1%-k eloszlásából derült ki). Ez nem csak hitkérdés, hanem értékrend kérdése inkább. Sok más baj is van, elég ha a híreket meghallgatjuk.

Tehát ami igazán fontos lenne, azt teljesen elhanyagoljuk. Nem is csoda, ha annyi gond és baj vesz körül bennünket. Amikor erre a helyzetre gondolok, eszembe jut Ézsau története, aki egy tál lencséért eladta

az elsőszülöttségét. És később mi történt? Ahogy Pál írja:

„Hiszen tudjátok, mennyire szerette volna később az áldást örökölni, de elutasították, és nem talált módot a dolog megváltoztatására, noha könnyek között kérte.” Zsid 12.18

Hála Istennek, nem kell idáig eljutni. Van aki szól, prédikál, figyelmeztet. Van Bibliánk, Egyházunk, Gyülekezetünk. Vegyük komolyan, legyünk elkötelezettek! Csak akkor lesz helyes rend körülöttünk, ha bennünk is helyes rend van. És ez a helyes döntésekben is megnyilvánul majd.

Iker Ferenc
másodfelügyelő

Amit a gyűjteményi munkáról tudni kell

Talán sokan nem is sejtik, mi mindent rejt ez a szó; „gyűjtemény”. Egyházközségünk megalakulásának 300. évfordulójára rendezett ünnepségsorozat rávilágította a gyülekezet presbitériumát, hogy egyházközségünk sok olyan régi dokumentummal, tárgyi eszközzel rendelkezik, melyeknek tervszerű, céltudatos megőrzése, megóvása nem megoldott.

A régi egyházi dokumentumok nagy része – jegyzőkönyvek, anyakönyvek – szerencsére elfogadható állapotban, ma is rendelkezésünkre állnak. Állaguk megóvása, különösen a jövő nemzedék számára, igen fontos.

Viszont sok olyan iratanyag van a birtokunkban, melyek rendezetlenek, állapotuk napról napra romlik.

Az egyházközségek jogi felelősséggel tartoznak a tulajdonukban levő, vagy náluk letétbe helyezett hivatalos iratok, nyomtatott kiadványok, művészeti alkotások, az épített környezetre – különösen a hatályos műemlékvédelmi törvénnyel és határozatokkal védett műemlékekre – vonatkozó forrásanyagok és tervdokumentációk, valamint egyéb tárgyi, írásos, illetve audiovizuális emlékek (a továbbiakban: gyűjteményi anyagok) megőrzéséért és kezeléséért.

Ezt a témakört három nagy csoportba soroljuk:

- a) a könyvtárak,
- b) a levéltárak,
- c) a muzeális gyűjtemények.

a) Az evangélikus könyvtárak gyűjtik, őrzik, gondozzák, feltárják, illetve hozzáférhetővé teszik a magyarországi evangélikusság múltjára és jelenére, általában a keresztyén és különösen a lutheránus egyházakra és az egyetemes protestantizmusra vonatkozó – elsősorban nyomtatásban megjelent – irodalmat.

b) Az evangélikus levéltárak gyűjtik, őrzik, gondozzák és a kutatás számára hozzáférhetővé teszik azokat az egyházi és más eredetű, az egyházi történetírás és az épített örökség megőrzése szempontjából fontos forrásanyagokat, amelyek az egyes egyházi szervezetekben keletkeztek, illetve amelyeket egyházi vagy magánszemélyek, az egyház számára irathagyatékként átadtak.

c) Az evangélikus muzeális gyűjtemények feladata az – elsősorban evangélikus – egyháztörténet, egyházművészet és közművelődés tárgyi, írásos, nyomtatott, illetve audiovizuális emlékeinek gyűj-

tése, nyilvántartása, megőrzése és restaurálása, tudományos feldolgozása és publikálása, valamint kiállításokon és más módon történő bemutatása.

Ezeket hívjuk egységesen: GYŰJTEMÉNYEKNEK.

A fentiek tudatában, a presbitérium javaslatára, választott az egyházközségünk közgyűlése 2012 tavaszán, a tisztségviselők köz- zé gyűjteményi felelősnek, amit nagy megtiszteltetésnek vettem.

Mivel egyházközségünkben ilyen feladat még nem volt, ezért széleskörű tapasztalatcserével kezdtem a munkámat. Beszereztem a témakörrel foglalkozó forrásmunkákat, kapcsolatot alakítottam ki az egyházmegyei gyűjteményi felelőssel. Kassik Károly presbitertársammal felkerestük a Országos Evangélikus Levéltárat és Könyvtárat, ahonnan fontos tudnivalókat, tapasztalatokat szereztünk. A gyűjteményi anyagok tárolására kartondobozokat is kaptunk.

További munkám során összeszedtem a hánykolódó iratokat. Kiszedtem a rozsdásodást előidéző gemkapcsokat, szárítottam a dohos és nedves papírokat. Ezeket évszám szerint, kartondobozokba helyeztem el, amelyek további feldolgozásra várnak.

Az egyházközségi születési anyakönyveket, melyek 1721-óta vannak vezetve, digitális formában rögzítettem. Számítógépes feldolgozásuk folyamatosan történik. Tovább gyűjtöm a történelmi emlékeket, iratokat, könyveket, fényképeket és egyéb anyagokat.

Célom, hogy az évszázadok során felhalmozott értékeink 2017-re, a reformáció 500 éves évfordulójára, rendezett és védett állapotba kerüljenek.

Az egyházközségi iratok (gyűjtemények) jelentős értéket képviselnek, mert egyedi és megismételhetetlen módon őrzik az evangélikus egyház egy-egy fontos egységének történetét. Az iratok (gyűjtemények) károsodása, elvesztése esetén azokat pótolni nem lehet, tehát a történelem, a múlt egy darabja vesz el örökre!

Aránylag kis odafigyeléssel, csekély anyagi ráfordítással nagy értéket lehet megmenteni, amelyből a gyülekezet, az egyház gazdagodik.

Elérhetőségünk: albertielh@lutheran.hu

Történelmi örökségünk megőrzése és gondozása egyházunk minden tagjának feladata.

Revuczky László
gyűjteményi felelős

Jó kapcsolataink alapjait a közös gyökerek és a közös hit képezik

(részletek)

A szlovák evangélikusok költözésének okai

A nógrádi régió, ahonnan én is származom, történelmileg a Duna előtti térségben elhelyezkedő vármegyét képezi, mely a 12. század elején keletkezett és határait megőrizte 1918-ig. E történelmi régió, melyet a mai közép Szlovákia déli részén és Magyarország északi részén találhatunk, nevét egy szláv várról kapta, mely Nógrád városa felett található, a régió délnyugati részében. A megye 4 276 km² és az Ipoly két partján terül el. Nyugaton határos volt Honttal,

déli részén nagy mennyiségű termőföldre leltek, melyen letelepedhettek és annyi földet kaptak megművelésre, mely elég volt családjuk ellátására. Pest megyét két szlovák telepes sziget ölelte körül. A kisebbet a pilisi hegység települései, valamint az esztergomi megye települései alkotják, a nagyobbat pedig, melyet Kerepesinek ismerünk, Cinkottától Albertirsáig húzódik és 18 települést számol. Mint a későbbiekből látható többnyire evangélikus hitvallásúak voltak a telepesek. Így volt ez Alberti esetében is, ahol is már a 18. sz. első éveiben megjelentek a szökött

A potori evangélikus templom

keleten Gömörrel és Heves megyével, északon Zólyom megyével, délen pedig Pest vármegyével. Központja Nógrád várában volt, a vármegye közigazgatása pedig a 16. sz. feléig Balassagyarmaton székelt, a törökök kiűzése után Losoncon, majd 1790-től újra Balassagyarmaton.

Az első vándorló alattvalók a 17. sz. végén és a 18. sz. elején telepednek le a nógrádi községekben, majd az ottani lakosokkal egyetemben ezt a megyét elhagyva, dél felé fordulnak. Az Alföld felé vezető úton, mely a kenyér és a szabadság felé vitt, Pest megye

telepesek, kiknek neveit az 1720-ban készült szökött jobbágyok listájából tudjuk. Itt az Albertiba szököttek jegyzéke: Krizsan András és János, Misov Mihály, Frcska János, Borovsky András, Szabó János és György – Alsóesztergály.

Evangélikus személyiségek kik mindkét oldalon tevékenykedtek

1706-tól Sámsonháza papja volt Klaudíni Frigyes, akit 1711-ben elhívtak első papjuknak az Albertiba érkező szlovák telepesek.

Sámsonházán vannak gyökerei a neves irodalomtudós és a nagyrócei gimnázium igazgatójának, Skultéty Horislaw Ágostonnak, mivel nagyapja András Sámsonházán született, aki később lucinai jegyző és tanító volt, apja Skultéty Lehotszky Mihály pedig 1817-1829 között Nagykürtösön volt pap. 1741-ben jött Sámsonházára a nógrádi Parlagosból szlovák papként Mikszáth Kálmán egyik felmenője, Mixadt Mátyás.

Aszódon született Elefant Mihály, aki mint pesti szlovák evangélikus pap lett ismert. Az Aszódi evangélikus templomban adta össze Danyiel Miklós pap, Petőfi Sándor szüleit Petrovics Istvánt és Hruz Máriaát 1818. szeptember 15-én. Pilisen is jeles személyek dolgoztak. Ilyen volt Sztyehlo András pap a pest-békési szeniorátus szeniora, valamint Michalko Pál, tanító és író, aki 1825-ben Irsán hunyt el.

Albertiben 1711-től 1917-ig 14 evangélikus pap működött, akik szlovácul vezettek istentiszteletet. Köztük negyedikként 1740-től 1744-ig itt működött Tessedik Sámuel, ifj. Tessedik Sámuel apja, aki a magyar mezőgazdaság nagy reformátora volt és 1742. április 20-án itt született. 1809 és 1833 között itt tanított az evangélikus iskolában Jancsovic György, kinek 1811-ben született fia István jeles pap, nyelvész és népművelő. 1893-ban Szarvason halt meg. Legjelentősebb műve a szlovák-magyar és magyar-szlovák szótár, mindkét nyelv nyelvtanával.

Szeretnék még néhány szót írni a két albertyi presbiterrel való találkozás és a 2011-es Alberti ünnepségen való részvételemtől keletkezett személyes benyomásaimról.

A nagyon barátságos presbiterekkel az első pillanattól fogva kölcsönös szimpátiát érzünk, összekötött bennünket, az őseinket megismerni akaró vágy és ez egy tartós barátságos vezetett. Személy szerint sok új dokumentumot és ismereteket szereztem, melyek segítettek tudásomat bővíteni, melyeket felhasználok kutatói és publicisztikai munkámban.

Több anyagot már cikkeimben közzé is tettem. Az albertyi ünnepség alatt érezhettem a nagy készségességet, szívéllyességet és toleranciát az emberekben, ami jellemző a többnemzetiségű közösségekre. Annak ellenére, hogy az itt élő szlovák kisebbséget nyelvi asszimiláció sújtotta, éreztem, hogy a szlovák gyökerekhez még mindig sokan jelentkeznek.

Érezni lehetett ezt a viselkedésükön,

fellépésükön és mentalitásukon. Erről tanúskodott az egész program és az évforduló alkalmából szervezett ünnepség lefolyása is. Személyes találkozásainkkor többen, fiatalok és idősek egyaránt elmondták, azok közül, akiknek szlovák ősei voltak, nagyon sajnálják, hogy nem volt lehetőségük elsajátítani az őseik nyelvét.

Sajnos ez a legnagyobb gond az egyház-községeink közötti hivatalos kapcsolatfelvételnek. Nekem személy szerint ez nem okoz problémát, mivel az alsóesztergályi Labát János, aki jó barátom és munkatársam, jól tud magyarul és tolmácsolja köztem és az albortiek közt.

Kapcsolatom és barátságom az albortiekkel meggazdagította életemet és hiszem, hogy még elmélyül és nagyon sokáig fog tartani.

Az eredeti szlovák nyelvű cikk írója:

Ján Jančovic, Pôtor-Nitra.

Fordította szlovák nyelvről magyar nyelvre: Csiba Csaba, Malacky.

Az eredeti cikk teljes szövege, megtalálható a honlapunkon: www.albertievangelikus.hu

Túrmezei Erzsébet

Találkozó a jászol mellett

*Messze vagyunk, s talán magunk vagyunk,
de most találkozót adunk,
és a jászolnál mind-mind ott leszünk.
A Királynak tisztességet teszünk,
a Királynak, aki lejött közénk,
s nem volt, hová féjett lehajtsa.
Mi, boldog népe,
odatérdepelünk elébe,
s meghallgatjuk, mi a parancsa:
Örömhírt vinni szerteszét!
Világosságot, mert nagy a sötét!
Elhirdetni, hogy Ő itt van jelen!
Futni a fényvel át az éjjelen!
Őrizni reggelig!
Szívünk a szent örömmel megtelik.
Hiszen ha ez a Gyermeke a miénk lett,
feledtet minden fájó veszteséget,
minden keserű könnyet letörül.
Karácsonyi béke ölel körül.*

*Győzve a távolságon, téren,
boldog betlehemi találkozóra
várlak, testvérem.*

Erdély 2012

Gyülekezetünk idén októberben egy csoporttal látogatáson járt erdélyi testvérgyülekezetünkénél Szilágysomlyón. Lassan évtizedekben lehet mérni a két gyülekezet kapcsolatát, ismét egy remek alkalom volt ez a hétvége, hogy a régi barátságok frissességének megőrzése mellett újakat is köthessünk.

hajnalig tartott a beszélgetés a szállásadókkal. vasárnap ünnepi istentiszteleten vettünk részt, ott október 23-a nem állami ünnep természetesen, így a hozzá legközelebb álló vasárnap emlékeznek meg a forradalomról. Megemlékezést ilyen tisztelettel és igazi ünnepi hangulatban ritkán él át az ember.

Pénteken este érkezünk meg, és rögtön vendéglátóinkhoz kerültünk ahol fenséges vacsorával vártak. Szombati nap a kirándulás volt, megnéztük a tordai sóbányát, ami lenyűgöző látvány volt.

A hegyben nyolcvan méteres tárnák megnyitva a látogatóknak, benne óriáskerék, csónakázótó.

Az esti díszvacsera remek hangulatban telt, és utána, mindenki beszámolója szerint,

Kiadós és vidám hangulatú ebéd után indultunk haza.

Rendkívül fontosak ezek a testvércapcsolatok a Gyülekezetek életében, ezúton is szeretnék mindenkit buzdítani, hogy vegyen benne részt, ha esetleg eddig nem tette. Életre szóló ismeretségek, barátságok köttetnek minden ilyen alkalommal.

**Kovács Zoltán
gondnok**

A Ragyogó Gyermekarcok Alapítvány közhasznúsági jelentése

(Bír. Vég.: 13.PK.60.514/2006; Adószám: 18715943-1-13)

Az alapítvány célja, hogy az Alberti Evangélikus Óvodában folyó egyházi nevelési tevékenységet segítse, a hitéletet erősítse. Ezen belül támogassuk a rászoruló gyermekek fejlesztését, étkezését, a nevelést segítő eszközök, felszerelések, játékok vásárlását, esztétikus környezet kialakítását. 2011-ben az alapítvány 403.597.- Ft bevételt ért el. Magánszemélyek 2010-es 1%-os jövedelemadójából 208.797.- Ft-ot utalt az APEH az alapítvány számlájára, ezen kívül 169.000.-Ft volt a bál bevételünk, valamint többek segítették alapítványunkat 25.800.- Ft pénzzadománnyal. A bevételből az óvodások részére könyveket vásároltunk, belépőjegyeket fizettünk, zenés előadást szerveztünk, valamint a négy csoportnak karácsonyra játékokat vásároltunk, összesen 377.270.-Ft értékben.

Szeretettel várjuk további felajánlásait a 11742159-20028905 OTP bankszámlaszámra, valamint személyi jövedelemadójuk 1%-át a 18715943-1-13 adószámra.

Köszönjük Bárány Adriennek és Kiss Erikának az alapítvány pénzügyeivel kapcsolatban végzett önzetlen, segítő munkáját.

Köszönettel: **Mag Pálné elnök**

ÁLLANDÓ ALKALMAK

Hétfő reggel 7:45: Iskolások hétkezdő áhítata a templomban

Kedd-péntek 7:55-től: Reggeli áhítat a gyülekezeti teremben

Csütörtök 17 óra: Bibliaóra a gyülekezeti teremben

Péntek 18 óra: Énekkari próba a gyülekezeti teremben

Szombat 16 óra: Ifjúsági óra a gyülekezeti teremben

Vasárnap de. 10 óra: Istentisztelet a templomban, vele párhuzamosan gyermek istentisztelet a gyülekezeti teremben

Vasárnap du. 17 óra: esti Istentisztelet a gyülekezeti teremben

Minden hónap 2. szombatján 10 órakor

Baba Mama kör az óvodában

Minden hónap 3. szombatján 14 órakor

Szöszmötölő Kézműves Klub a Szeretetotthonban

ADJON ÉLETJEL-ET, ÉS
JÖJJÖN EL ALKALMAINKRA!

ÓVODAI ALKALMAINK:

2012. december 6. délelőtt 10 órakor Mikulás ünnepség

2012. december 19. délelőtt csoportonként karácsonyi ünnepély, melyre szeretettel várunk minden érdeklődőt.

Áldott karácsonyt és
békés, boldog új esztendőt
kívánunk gyülekezetünk
minden tagjának!

ALKALMAINK

2012. november 24. de. 9-13 óráig Diakóniai nap a Káldy Zoltán Evangélikus Szeretetotthonban. Vendég előadó: Bozorády Zoltán az Emmaus Evangélikus Szeretetotthon igazgató lelkésze.

2012. november 25. de. 10 óra Örök Élet Vasárnapja

Gyertyagyújtással emlékezünk azokra a testvéreinkre, akiket az elmúlt egyházi esztendőben a feltámadás reménységében kísértünk utolsó útjukra.

ADVENTI ALKALMAK

2012. december 2. de. 10 órakor Adventi zenei Istentisztelet énekkaraink, és vendég igehirdető szolgáltatásával az Alberti Evangélikus Templomban. Bemutatkozik a Szehtlo Gábor Evangélikus Gimnázium.

Adventi sorozat vendégszolgálókkal

2012. december 6. 17 órakor az Imateremben

2012. december 13. 17 órakor az Imateremben

2012. december 20. 17 órakor az Imateremben

KARÁCSONYI ALKALMAINK

2012. december 19. de. 10 órakor Karácsonyi ünnepség az Alberti Evangélikus Óvodában

2012. december 19. du. 14 órakor Karácsonyi ünnepség a Káldy Zoltán Evangélikus Szeretetotthonban

2012. december 20. de. 10 órakor Karácsonyi ünnepség az Alberti Evangélikus Általános Iskolában.

EVANGÉLIZÁCIÓS
SOROZAT

Minden hónapban szeretetvendégséggel egybekötött evangélizációt szervez az Alberti Evangélikus Egyház vendég szolgálókkal.

2012. november 25. 16.00 óra.

Igét hirdet Krett Tibor diakónus szolgáló Minden érdeklődőt felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül, szeretettel hívunk és várunk, abban a reményben, hogy az ige megvilágosít minden embert.

Alkalmaink célja: Önismeret és istenismeret az ige fényében.

Túri Krisztina
evangélikus lelkész

ÜNNEPI ISTENTISZTELETEK

2012. december 24. 17 órakor Szentesti Istentisztelet, a gyülekezet konfirmandusainak szolgálatával a Templomban

2012. december 25. 10 óra Karácsony 1. napja: ünnepi Istentisztelet úrvacsoraosztással

2012. december 25. 17 óra Esti Istentisztelet az Imateremben

2012. december 26. 10 óra Karácsony 2. napja: ünnepi Istentisztelet úrvacsoraosztással

2012. december 31. 17 óra Óév esti Istentisztelet (borítékos adományok gyűjtésével)

2013. január 1. 10 óra Újévi Istentisztelet (borítékos adományok gyűjtésével)

A borítékos adományokból befolyó összegget a templomtorony felújítására fordítjuk.

Isten áldása legyen az adakozókon és adományaikon!

HIVATALI IDŐ

Hétfő és péntek: 9-13 óráig

Telefonszám: 06-53-370-179

Túri Krisztina lelkész: 06-20-824-65-05

Elérhetőség: albertielh@lutheran.hu

Honlapcím: www.albertievangelikus.hu

TEMETŐ TÉLI NYITVA TARTÁSA

Minden nap 6-17 óráig

Temetőgondnok: Andó Csaba

Elérhetősége: 06-20-775-37-19

Az egyházfenntartó
gyülekezeti tagok számára
szolgáltatási díjak 2008. január 1-től

Sírásás	12.500 Ft
Urnás sírásás	5.000 Ft
Sírhely: 1-2. sor	11.000 Ft
Sírhely: 3. sortól	10.000 Ft
Sírhely regisztrációs díj	2.000 Ft
Ravatalozó használati díj	2.000 Ft
Hűtőhasználat napi díja	1.500 Ft
Harangozás	600 Ft
Emlékharangozás	3.000 Ft
Temetés utáni szemétdíj	2.000 Ft

Egyházfenntartási
járulék

Aktív dolgozók részére	4.000 Ft
Nyugdíjas, GYES, munkanélküli, 18 évet betöltött diák	3.000 Ft

ÉLETJEL • AZ ALBERTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA • Felelős kiadó: Alberti Evangélikus Egyházközség. Képviseli: Túri Krisztina evangélikus lelkész. Felelős szerkesztő: Koska Klára. Szerkesztők: Hepp Éva, Ikené Roszik Márta, Kassik Károly, Mányi Sándorné, Csadó Balázs ev. lelkész. A címlapgrafika Várhelyi György szobrászművész és Hepp Ildikó munkája. Készült: Apáti Nyomda, Cegléd. • Tel: 53/313-565